

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΗΒΩΝ και ΛΕΒΑΔΕΙΑΣ

ΓΝΩΡΙΣΜΑΤΑ ΔΑΙΜΟΝΙΣΜΕΝΩΝ

(ΣΤ' Λουκά, 21-10-2018)

Η περικοπή του δαιμονισμένου των Γαδαρηνών (Λκ. 8, 26-39) μας δίνει τα στοιχεία της προσωπικότητας ενός δαιμονισμένου ανθρώπου. Είναι ενδιαφέρον να τα μελετήσουμε και να εντυφήσουμε πάνω σε αυτά, αφού αυτά μας αποκαλύπτουν τι είναι ο δαιμονισμός και ποιοι είναι οι δαιμονισμένοι. Ας τα παρατηρήσουμε.

α'. «Ιμάτιον ουκ ενεδιδύσκετο».

Ο Θεός μετά την πτώση ενδύει τους πρωτοπλάστους. Είναι ο πρώτος ενδυματοποιός. Βεβαίως οι πρωτόπλαστοι από μόνοι τους ντύθηκαν. «Ερραψαν φύλλα συκής και εποίησαν εαυτοίς περιζώματα» (Γεν. 3,7). Το αίσθημα της ντροπής όπως και η εμφάνιση του γενετησίου ενστίκτου, που τότε παρουσιάστηκαν, τους ανάγκασαν να ντύσουν τους εαυτούς τους. Ο Θεός όμως δεν θέλησε να μείνουν μ' αυτά τα πρόχειρα και ευάλωτα ρούχα και τους έκανε «χιτώνας δερματίνους και ενέδυσε αυτούς» (Γεν. 3,21). Βλέπουμε λοιπόν ότι ο Θεός μετά την πτώση δεν θέλει οι άνθρωποι να μένουν γυμνοί και τους κάνει στερεά ρούχα, ώστε να καλύπτονται σταθερά και με ασφάλεια.

Βεβαίως στη βασιλεία του Θεού οι άνθρωποι δεν θα έχουν ρούχα, όπως και το όλο σκηνικό και οι συνθήκες της ζωής τους θα είναι διαφορετικά. Αλλά τώρα και σ' αυτή την ζωή ο Θεός θέλει οι άνθρωποι να είναι ντυμένοι. Προ της πτώσεως και πάλι οι πρωτόπλαστοι ήταν ντυμένοι· τους κάλυπτε η θεία δόξα. Γι' αυτό όταν ο άνθρωπος επιστρέψει στον Χριστό και βαπτιστεί η Εκκλησία μας ψάλλει: «Όσοι εις Χριστόν εβαπτίσθητε, Χριστόν ενεδύσασθε. Αλληλούια».

Ο Διάβολος βέβαια ο οποίος είναι ο αντιρρησίας και ο αντίθετα ενεργών σε κάθε ενέργεια του Θεού, ξεντύνει τον άνθρωπο, όπως βλέπουμε στο δαιμονισμένο των Γαδαρηνών. Ρούχα δεν φορούσε και περιφερόταν γυμνός. Γυμνοί περιφέρονται και οι σοβαρά ψυχασθενείς. Τους βλέπει κανείς γυμνούς να περιφέρονται στα διάφορα ψυχιατρεία. Συνεπώς ο άνθρωπος που μένει κοντά στο Χριστό και έχει τα λογικά του είναι ντυμένος. Ο δαιμονισμένος Γαδαρηνός, όταν βγήκαν τα δαιμόνια από μέσα του, καθόταν «ιματισμένος και σωφρονών παρά τους πόδας του Ιησού».

Να συνάγουμε συμπεράσματα για το φαινόμενο του γυμνισμού που μαστίζει σήμερα την ανθρωπότητα στο σύνολό της και μάλιστα και τους εκκλησιαζόμενους χριστιανούς; Να σκεφθούμε τι αποκαλύπτει το φαινόμενο που παρουσιάζεται σήμερα οι ναοί να έχουν μετατραπεί σε πλαζ; Δεν θα το σχολιάσουμε εμείς· ας το κάνουν οι αναγνώστες μας από μόνοι τους.

β'. «Εν οικία ουκ έμενεν αλλ' εν τοις μνήμασιν».

Ο άνθρωπος μετά την πτώση νιώθει την ανάγκη της οικίας. Αυτή θα τον προφυλάσσει από τις καιρικές μεταβολές και θα του δίδει την ασφάλεια αλλά και το χώρο όπου θα αναπτύσσεται η οικογενειακή και η στενά προσωπική του ζωή. Η οικία είναι συνδεδεμένη με τον γάμο και την οικογένεια. Τα πρώτα χρόνια, που ο άνθρωπος ήταν απολίτιστος και νομάς, η σκηνή ήταν αυτή που αντικαθιστούσε την οικία. Αργότερα όμως που εκπολιτίστηκε και σταθεροποιήθηκε, η οικία, φτωχική ή πλούσια ανάλογα της οικονομικής καταστάσεως ενός εκάστου εξ ημών, ήταν το φρούριο, το κρησφύγετο, το καταφύγιο, η άνεση αλλά συγχρόνως και η θαλπωρή του

άνθρώπου. Ο φυσιολογικός και μυαλωμένος άνθρωπος περιμένει όλη την ημέρα πότε να επιστρέψει στον επίγειο παράδεισό του, στο σπίτι, και να νιώσει την ξεκούραση, την άνεση, την γαλήνη και την ευχαρίστηση που προσφέρει η οικία του.

Θα πρέπει να μας απασχολήσει και να μας προβληματίσει πολύ το γεγονός που εμφανίζεται σήμερα οι άνθρωποι να μη θέλουν το σπίτι, να είναι ανέστιοι, διαρκείς φυγάδες και να μη μπορούν να βρουν την γαλήνη και την ευτυχία σ' αυτό και να προσπαθούν να νιώσουν ευτυχείς έξω από το περιβάλλον του. Ειδικά η γυναίκα, η κατ' εξοχήν βασίλισσα του σπιτιού, η ex officio αρμόδια και υπεύθυνη γι' αυτό, σήμερα το θεωρεί φυλακή και δεν την γεμίζει καθόλου. Αυτό βέβαια συμβαδίζει με την απόρριψη της μητρότητας, όπως και της οικογενείας.

Το θέμα της σπουδαιότητας της οικίας θα το αισθανθούμε καλύτερα αν δούμε τι ρόλο έπαιξε στη ζωή των αγίων. Ο Μ. Αντώνιος π. χ. ήταν μονήρης τύπος και του άρεσε να μένει στο σπίτι του, όπως και ο Ιακώβ στην Παλαιά Διαθήκη.

Η οικία με κάποια άλλη έννοια παίζει σπουδαίο ρόλο και στη ζωή των μοναχών. «Κάθισε στο κελλί σου κι αυτό θα στα διδάξει όλα» λένε οι πατέρες στους μοναχούς. Οι «κυκλευτές» μοναχοί, ή επί το λαϊκότερο «τριγυρίστρες», είναι η μεγαλύτερη πληγή των μοναστηριών. Συνεχώς γυρίζουν, αργολογούν, κριτικάρουν τους πάντας και τα πάντα, μηχανορραφούν, φατριάζουν.

γ'. «Εδεσμείτο αλύσει και πέδαις φυλασσόμενος, και διαρρήσων τα δεσμά, ηλαύνετο υπό του δαίμονος εις τας ερήμους».

Το στοιχείο του δαιμονισμού δεν περιορίζεται με αστυνομικά και βίαια μέσα. Καμμία ανθρώπινη δύναμη δεν μπορεί να περιορίσει τον Σατανά. Ματαιοπονούν οι σύγχρονες κοινωνίες νομίζοντας ότι με ανθρωποκεντρικά μέτρα και ιδεώδη και ανθρώπινους θεσμούς θα μπορέσουν να περιορίσουν το δαιμονικό στοιχείο που υπερπλεονάζει στις μέρες μας. Το σπάσιμο των δεσμών από τον δαιμονισμένο Γαδαρηνό και ο πνιγμός των γουρουνιών λέγουν πολλά.

Η έρημος όταν δεν οδηγεί στο Θεό, στην προσευχή, στην ενδοσκόπηση, στην περισυλλογή και απόταξη του κόσμου καταντά δαιμονισμός. Η μοναξιά, η αλλοτρίωση του συγχρόνου ανθρώπου, η μη ύπαρξη σχέσεων αγάπης και ενδιαφέροντος, το ότι ζούμε μόνο για τον εαυτό μας και θεωρούμε τον άλλον ως κόλαση και βάσανο όλα αυτά είναι δαιμονικά στοιχεία.

Ακόμη και η κοσμική κοινωνικότητα είναι κάτι το επιδερμικό και επιπόλαιο. «Φιλενάδα σου γίνομαι, γυναίκα σου όμως όχι» είπε κάποια σ' αυτόν που τη ζήτησε να την παντρευτεί.

δ'. Και ηρώτησαν αυτόν... απελθείν απ' αυτών».

Πολλοί μένουμε στα εξωτερικά γνωρίσματα των δαιμονισμένων και αδιαφορούμε για τον εσωτερικό δαιμονισμό που είναι η ανθρωποκεντρικότητα, η αποστασία, η αμαρτία. Είμαστε εξωτερικά ήσυχοι, ευγενείς, πολιτισμένοι, με πολιτιστικές εκδηλώσεις, τέχνες και θεάματα, αλλά δεν θέλουμε την παρέα του Χριστού. Δεν του θέλουμε κοντά μας. Ή τον θέλουμε αλλά σαν αμαρτωλό άνθρωπο. Χριστός σούπερ Σταρ, Χριστός με πάθη σαρκικά ακόμη και παρά φύση, Χριστός κατά «εικόνα και καθ' ομοίωσή μας». Ας θυμηθούμε όλοι μας την υπόσχεση που δώσαμε στο βάπτισμα· «Αποτάσσομαι τω Σατανά και συντάσσομαι τω Χριστώ» και επιτέλους ας την βιώσουμε. Γένοιτο.

Αρχιμ.Μελέτιος Απ. Βαδραχάνης